

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Edictum contra eos qui publicis haereticorum concionibus interesse
recusant. P. Campianus capitur & martyrio afficitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

derer, quinque hominum operam sibi adscivisse. Notat Plutarachus, quinarius divisionis esse numerum ac pleraque à Natura per eum divisa. Certe quinque hos illud unice spectasse certum est, ut Ecclesiæ unitatem dividerent, & quam plurimos à Societate hoc avulos, contra ipsam Ecclesiæ incitarent. Evidem quinque hos homines, quinque velut naturales hæreses sensus sive potentias representare existimo. Primum, Sententiam: ut qui à Societate hoc scripto prius laceratus atque oppugnatus, illud tantum spectavat ut huius iniuria, uti putabat, sensum ulcisceretur. Secundum, Occupabilem: qui scilicet suis laborantibus opem quo cumque modo ferre cupiebat. Tertium, Naturalem: ut qui in Calvinismo educatus, nihil aliud sapere poterat. Quartum, Irascibilem: quippe qui nihil pensi habebat, dummodo veluti canis, obvios hos aut quo cumque allatrat, quem mordere non posset. Quintum, Rationaliem: ut qui iustum se tueri causam sibi persuadens, interim eas ineptias effutis, quæ minus sapere eum quam occisam suem facile convincant. Sed de Catechismo hoc & Gallia nostra satis. In Angliam redeundum nobis est, ubi Parres Societatis incredibili studio messem Dominum colligebant, concionando, sacramenta admittendo, exhortando, magna letitia à Catholicis ubique excepti, domicilia interim ad vitanda perirent, seipius mutantantes. Jacob Carterus vero apud ipsos assiduus erat Georgius Gilbertus qui Personio certum periculum immisce intelligens, ut Romanum rediret eum non eum coegerit. His quoque se adiunxerat Carolus Bassettus, Thomas Mori proponens, &c. alij: quotum solertia effectam fuit, ut libri Catholicæ in speluncis terraque cavernis clam impensis per regnum spargerentur. Chiareus & Hamerius Calvinistici Ministri in Campianum scripserant, & Ignatij Lojola, & totius Societatis vitam & instituta miris modis exigitantes: quibus intradecem dies ita responsum fuit, ut ad insaniam fere redacti fuerint. Prodix etiam tum Alani contra Reginæ Edictum Apologia, de quo ut aliquid dicamus iam tempus est.

IV. Huic vero Edicto non modo Jesuitarum in Anglia conatus, sed etiam Recusantes occasionem dederunt: quorum numerus ita quotidie augebatur, ut ad quinquaginta millia numerata fuerint. Horum principi in carcere decessi sunt. Everardus Haenius pro fide Catholica in patibulo

vitam finit. Rudolphus Ceruinus & Cliftonus sacerdotes comprehensi. Ut vero Jesuitis omnis conatus suos promouendi tolleretur facultas Reginae omnes parres familias apud suum quemque Episcopum proficeri iussit, quod liberos haberent, & utrum illi in regno vel extra regnum essent. Additum, ne quis suis extra regnum apud Jesuitas diuersantibus, quidquam ad sumptus mitteret; itemque ne quis Jesuita Seminariorum alumnus aut Catholicus sacerdotibus hospitium praberet. Multa alia quoque prater hoc contra Jesuitas Edicta tum premulgata sunt: quorum principius erat P. Edmundus Campanus. Hic Londoni natus, primo in schismatica apud Anglos ecclesia Diaconi munus obiit. Inde in Flandriam traiicens, sermone cum Patribus quibusdam Seminarij habito, hæresin repudiavit, mox in Hiberniam profectus, eius insulae historiam conscripsit. Post aliquot inde annos Romanum adiit, ac Societati nomen dedit: à qua primum in Bohemiam, inde in Angliam, ad plantandam Domini vineam missus fuit: tandem a Georgio quodam Elioto, hoc modo patricidij à se commissariam venante, proditus, & cum multis alijs Londinum deductus, cum hac inscriptione. Hic est Campanus, jesuitus Jesuita, Dum Crucem præteruehitur, quam humiliter se inclinavit, simulque ut potuit, Crucis signo se manuavit: militare vultu constantiam præferens. Dicivix potest, quod & quam varijs cruciatis viri huius patientiam hæretici tentarint: quibus quum nihil proficerent, disputationibus cum aggressi, nihil aliud inde quam ludibrium reportarunt. Quare exacerbati, eo quod supra descripsimus, supplicij genere tollendum curarunt, xx. Nouemb. Anno M.DXXXI. Posthunc Rudolphus Ceruinus magna item doctrinæ & sanctitatis sacerdos (cuius testimonium etiam custodiz Präfatus, Dei Baronem ob siagularem abstinentiam appellans, ei perhibuit) & Alexander Briantus, eodem gloriose martyrio vitam finierunt: quum summa animi & vulnus hilaritate tormenta omnibus cœluisse. Hunc aiunt quum in equulo torquebatur. Nortonus canissem instiganti dirigit. Tu vero plus quam ipse Deus fecisti, ut qui ad corporis mei staturam integrifere pedis mensuram addidisti.

V. Similiter xx. Maij Anno M.DXXXII. aliquot alii sacerdotes martyrio Londini affecti sunt. Ex his Thomas Fordus ob Catholicam religiem mori se protestatus, replicante prætore, non